

కాశ్మీర్ లోయలో హిమవత్సర్యత సానువుల మధ్య ఓ గెస్ట్ హౌస్. హిందీ సినీ దర్శక చక్రవర్తి వినాయకరావ్ అందులో ఒక సూట్ లో కూర్చొని, ఫైర్ ఫేసు దగ్గర్నుంచి, గాజు కిటికీ గుండా మల్లె పూరేకుల జల్లులా కురుస్తున్న హిమపాతపు అందాల్ని ఆస్వాదిస్తూ స్కాచ్ విస్కీ సేవిస్తున్నాడు. ఉన్నట్టుండి వినాయకరావు గాడిద ఓండ్ర పెట్టునట్టు త్రేన్ ని, ఆ తరువాత ట్రక్కర్ లో నుంచి గులకరాళ్ళు దొర్లిపడుతున్న శబ్దంతో దడదడలాడే ఓ సుదీరమైన నవ్వు నవ్వాడు.

స్కాచ్ విస్కీ గ్లాసులో పోసి టెన్ బీరు కలుపుతున్న సెకటరీ గోవిందు, ఆ నవ్వుకు గడగడలాడి అదిరో పడి చూశాడు వినాయకరావుకు కాశ్మీరీ దయ్యమేదైనా పట్టించేమోనని. ఆయన ముఖం చూసి ఓ నిమిషంలో తేరుకుని, "ఏమిటండీ! ఏమైంది మీకు?" అని అడిగాడు ఆందోళనగా.

"నాకేమీ కాలేదు కాని పక్క సూట్లో ప్రాడ్యూసర్స్ ఏం జేస్తున్నారు?" అని అడిగాడు వినాయకరావ్.

"కాశ్మీరీ సుందరీమణులతో రాసక్రీడలాడుతున్నారు. అయిదు వందల రూపాయిలకు నరుకు మాట్లాడి అయిదువేల రూపాయిలు చెప్పాడు ప్రాడక్షన్ మేనేజర్. ఒక్కొక్కరికి ఒక్కొక్కరు చాలక యిద్దరూ కలిసి నలుగుర్ని బుక్ చేసుకున్నారు" అని చెప్పాడు గోవిందు.

"పోనీలే. ప్రాడక్షన్ మేనేజర్ పిల్లు గలవాడు. నెక్స్ యియర్ తనకొక పిక్చర్ చేసి పెట్టమని గూడా అడిగాడు. ఎవ్వరూ పల్లకీ మోయడమేనా? అతడు మూత్రం పల్లకీ ఎక్కొద్దా?" అన్నాడు వినాయకరావ్.

"సరేగానిసారీ! తిరుపతి పరిసరాల్లో తీయాలనుకున్న యీ పాటను అకస్మాత్తుగా కాశ్మీరీకి మార్చారేమిటి?" అని బుర్రగోక్కుంటూ అడిగాడు గోవిందు.

"అదా! అదే అగ్రదర్శక రాజకీయం. ఈ సినీమా టాకీ భాగం మొగం పూర్తయిపోయింది. అయిదు పాటలు గూడా చిత్రీకరణ జరిగాయి. ఈ ఒక్కటి మిగిలింది. మనం మద్రాసులో వుండగానే అన్ని యేరియాల బిజినెస్సు అయిపోయింది. యాభైలక్షల నికరలాభం వస్తుందని నిర్మాతలు

షెడ్యూలు, కాశ్మీర్ లోయలో రంగు రంగుల హంగులతో డాన్సులతో రమణీయంగా వేయమని చెప్పాను.

వారు ఎగిరి గంతేసి ఏర్పాట్లు చేశారు. ఆఫ్ కోర్స్! దాని కొక ఎడిషన్ తగిలించి 'చెపానసుక్' అంటూ యింకో పెద్ద సిప్ చేశాడు. దాంతో అరగ్లాసు ఖాళీ అయింది.

"ఏమిటో ఆ ఎడిషన్" అన్నాడు గోవిందు ఆసక్తిగా.

"వీళ్ళదే తరువాత పిక్చర్ గూడా మనతో అగ్రిమెంటు అయింది గదా!

మీరు అగ్రదర్శకులైనారేమో ననిపిస్తూంది?"

మళ్ళి పవ్వలో కాలేశావ్ గోవిందూ! నువ్వు చెప్పిన రెండు పాయింట్లు కాదు. ఇది నిర్మాతలకు పట్టబోయే చీడ" అన్నాడు వినాయకరావు గ్లాసు నింపమని సైగచేస్తూ.

గ్లాసులో విస్కీపోస్తూ "మరయితే అయిదోదలు పెద్దపెద్ద బానల్ గాంటి కుండలెందుకు తెమ్మన్నారు?" అని అడిగాడు మళ్ళి.

"ఇక్కడ కుండలు దొరకవు. లడక్ ప్రాంతం నుండి లారీల మీద తెప్పించాలి. పాట కాస్తీగా వుండాలి గాబట్టి దానికి వాడే వస్తువులకయ్యే ఖర్చు గూడా కాస్తీగా వుండాలి. కేవలం కుండల్లో వదుల్తాననుకుంటున్నారా? వాటి మీద గడవచ్చరంగు పూసి, నలుపు ఎరువురంగుల్లో భూతం బొమ్మలు వేయాలి. అవి ప్రతి ఫిమేల్ డాన్సర్ తలమీదా బోర్లింబాలి. ఆ తరువాత అయిదు వందల భూతం మొహం రంగు కుండల్ని తలలకు తగిలించుకొన్న డాన్సర్లు రాష్ట్రాల విభజనతో సహా ఇండియా మాప్ లా అమర్చబడతారు. అదంతా హెలికాప్టర్ మీద నుంచి యేరియల్ షాట్స్ గా చిత్రీకరించాలి. ఆ తరువాత

అయిదు వందల మంది అడవి మగాళ్ళు తలా ఒక గదలాంటి కర్రతో కుండలు పగులగొట్టాలి. ఆ కుండల మూతులు ఆ ఎగ్ స్ట్రాల్ మెడలలో కడియాల్లా మిగిలిపోవాలి. కట్ చేస్తే ఆ మూతల కడియాల్ని నర్తకీమణులు తమ స్తనాల పొందికపై అయిదు ఏక కాలంలో ఎగిరించాలి. అది మనం కెమేరాలో పట్టాలి. ఇక చూడు. మన పాట హైలైట్. 'నభూతో నభవిష్యత్' అన్నాడు ఆవేశంగా వినాయకరావు.

"ఓర్నాయనో! ఓరి బాబోయ్! ఏమి పిక్చరేజేషన్? ఏమి దర్శకత్వం? అందుకే తమరు దర్శకచక్రవర్తులయ్యారు. దీనికంతా ఎంత ఖర్చవుతుంది బాబూ!" వినయంగా అడిగాడు గోవిందు.

"ఆ ఎంతరా! ఓ నలభై లక్షలు."

"వామ్మో! అంతఖర్చా!"

"అవునూ! రేపు 40 లక్షలతో పాట చిత్రీకరణ' అని పల్లినట్టి ఇచ్చుకోవచ్చు.

ఓ సినీమా(య) కథ

-అయినాల కనకరత్నాచారి

నాతో చెప్పారు. ఈ పిక్చర్ మీద నాకూ నమ్మకముంది. ఈ పాట తిరుపతి పరిసరాల్లో షూట్ చేస్తే అయ్యే ఖర్చు అయిదు లక్షలు. ఆఫ్ కోర్స్ యీ ఖర్చు తీసేసేవాళ్ళు లాభం లెళ్ళ తేల్చా రనుకో అదే అదే ఆదర్శములు చేసిన మహాపరాధం.

దాంతో రెండు రోజులు నేనూ బాగా ఆలోచించాను. ఈ సినీమాకు ఈ పాట హైలైట్ కావాలి. ప్రేక్షకులు మనకు బ్రహ్మరథం పట్టాలి అనుకున్న మీదట నిర్మాతలకు ఫోన్ చేశాను. ఆ పాట తిరుపతి పరిసరాల్లో ముందు చూసిన లొకేషన్ లో పిక్చరేజ్ చేయడంలేదు. అంత మంచి పాటను అక్కడ తీసి నాశనం చేస్తామేమోన నిపిస్తుంది. కాబట్టి అదే

దానికి కావలసిన లొకేషన్లు గూడా చూసాద్దామని చెప్పాను" అంటూ నిండుగా నవ్వాడు దర్శక చక్రవర్తి.

"మరి అనుకొన్న లొకేషన్ లో అన్నీ సిద్ధం చేశాక షూటింగిండుకు ప్యాకప్ చేయించారు?"

"నీ బేతాశ ప్రశ్నలతో నా తల తింటున్నావు గదరా గోవిందూ!

అయితే విను. కమింగ్ టు ది పాయింట్. ఆ లొకేషన్ నాకెమేరా కంటితో చూసేప్పటికి నాలో ఓ ఆలోచన ప్లాష్ అయింది. అక్కడో గమ్మత్తయిన కాస్తీ సెట్టింగ్ వేయించి వెయ్యి మంది ఎగ్ స్ట్రాల్ని పెట్టి పాట చిత్రీకరిస్తే బాగుంటుందని."

"ఇది మా బేషుగా వుంది. అందుకే

19-1-96 ఆంధ్రజ్యోతి

దాంతో జనం ఎగబడతారు" అంటూ గ్లాసు మొత్తం ఒకే సివ్లో లాగించి "గోవిందూ! నీకు చెప్పక పోవడమే మిటిగాని, అసలు యీ పాటలేక పోయినా, పో ముందనుకున్నట్టు తిరుపతి పరిసరాల్లో చిత్రీకరించినా యీ సినిమా ఎలాగూ మంచి హిట్టు వుతుంది. కాకపోయినా ఆల్ రెడీ బిజినెస్ అయిపోయింది గాబట్టి నిర్మాతల నెత్తికి చేతులు రావు. కాని వచ్చిన చిక్కల్లా యేమిటంటే మరీ యీ లక్షలు నిర్మాతలకు లాభం వస్తే యేలాగా అని! అందుకే దాన్ని పది లక్షలకు కుదించాను."

"అదేంటి? వాళ్లు బాగుంటే గదా మనం బాగుండేది?"

"వాళ్లు బాగుండకేమయ్యారు? లాభంలోనే వున్నారు. ఇంకా ఆడియో, వీడియో హక్కులు, అనువాదపు హక్కులూ, డబ్బింగ్ హక్కులూ వీరి వద్దనే వున్నాయి. వాటివల్ల బొచ్చెడు డబ్బు వస్తుంది. కాకపోతే యీ పాటవల్ల వాళ్ళకు వచ్చే లాభంలో నలభై లక్షలు నష్టపోతారు. బయ్యర్లు యింకో నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకుం

టారు. డబ్బంతా యీ యిద్దరి నిర్మాతల దగ్గర చేరకుండా పది మందికీ చేరుతుంది. అదే సినిమా సోషలిజం" అన్నాడు పొట్ట సవరించుకుంటూ.

"అవునుగాని దేవరూ! నిర్మాతల మీద మీ కెందుకంత కడుపుమంట?" అడిగాడు గోవిందు మెల్లగా ఆయన ఆలోచన పూర్తిగా అర్థమై.

"అది కడుపు మంట కాదురా! కడుపు కోత. బూడిదలాంటి యీ బుర్రలో దాగున్న నిష్టలాంటి ఆవేదన. ఈ సత్యం నీలోనే దాచుకో" అంటూ మరో గ్లాసు విప్పి లాగించి ఫ్లాష్ బాక్ లోకి వెళ్ళాడు వినాయకరావ్.

"అప్పుడు మనం 'మల్లెమ్మి' సినిమా తీసిన టైములో గుర్తుదెచ్చుకో-వరుసగా మనవి పది పదిహేను సినిమాలు ప్లాఫయ్యాయి. అందులో మన సొంత సినిమాలు 'సిగ్గుసిందూరం', 'తాటతీస్తాం' కూడా వున్నాయి. ఇక వినాయకరావు పిచ్చివాడై వీధుల వెంట పడతారనుకున్నది ఫీల్డు మొత్తం. అంత వరకూ నేను కాళ్ళు కింద పెడితే కందిపోతాయేమోనని కార్టెట్లు పరచిన నిర్మాతలు, ఆ సమయంలో నేను కన

బడితే, కనుచాటు చేయడం, ఫోను చేస్తే వుండి గూడా లేరని చెప్పించడం లాంటి ఎన్నో అవమానాలు రుచి చూపించారు. అటువంటి గడ్డు పరిస్థితుల్లో ఒకసారి నేను హైదరాబాదు నుండి మద్రాసు సెంట్రల్ స్టేషన్లో దిగాను. ఇంటికి పోవడానికి దాదాపు యిరవైమంది నిర్మాతలకు కారు పంపమని ఫోన్ చేశాను. తలా ఒక కుంటి సాకు చెప్పి, ఒక్కరూ నాకు కారు పంపలేదు. అందులో యీ యిద్దరు గూడా వున్నారు. అప్పటికే పాతిక సినిమాల డైరెక్టర్లు, రెండు సినిమాల ప్రొడ్యూసర్లు, అవమాన భారంతో ఆటోలో యింటికి చేరాను. సొంత సినిమాల వల్ల యిల్లుపోతే పోయింది, కారు గూడా మిగుల్చుకోలేని నా పరిస్థితి నాకే దీనంగా తోచింది.

అంతే ఆ తరువాత నేను చీకటిలో కొట్టుమిట్టాడుతూ పాత మిత్రుడొకడి కాళ్ళు పట్టుకొని, కథ, మాటలు, పాటలు తయారుచేసి, అతి తక్కువ ఖర్చుతో ఒక బడ్జెట్ పిక్చర్ తీశాను. గుర్తుందా! అదే " పూబంతి" అది సూపర్ హిట్. తరువాత

నన్ను చీదరించుకొన్న నిర్మాతలే నా యింటర్వ్యూ కోసం యింటి ముందు క్యూకట్టారు. బాగా గుర్తు దెచ్చుకో. అప్పటిలో నీకు ఆర్టెల్లు జీతం గూడా యివ్వలేకపోయాను. అయినా నువ్వు నన్ను వదలకుండా తినీ, తినకా నా దగ్గరే పడియేడిశావ్ కుక్కలా! గుర్తుచ్చిందా!"

"అప్పట్నుంచీ వీళ్ళను కాదనకుండానే, మరీ పైకెక్కి పోకుండా యిలాంటి టెక్నిక్స్ ఉపయోగిస్తున్నాను. మన సులో పెట్టుకో. లేకపోతే మనం యీ ఫీల్డులో రాణించలేం" అన్నాడు బాధగా. ఆ కళ్ళలో అవమానభారం, ప్రతీకారం, చింతనిష్టల్లా మండుతూ కనిపించింది.

"పొగడ్డం గాదుగాని గురూగారూ! మీలో యిప్పుడు ఒక చాణక్యదూ, ఒక శకుని కవలపిల్లల్లా జీవం పోసుకుంటున్నారు దేవరా!" అన్నాడు గోవిందు వినయంగా నమస్కరిస్తూ.

ఈసారి ఏనుగు ఘీంకరించినట్టు త్రేన్సి, కోడిపుంజు కూత వేసినట్టు నవ్వాడు దర్శక చక్రవర్తి వినాయక రావ్.

19-1-96 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ

భాగ్య నగరం నుండి బెంగుళూర్ కి.....

మన రాష్ట్ర రాజధాని నగరమైన భాగ్యనగరంలో మధ్యతరగతి వర్గాల వారి

సొంతింటి వారిని చేయాలనే వల్సంకల్పంలో దశాబ్దకాలంగా వెలసిన ఇంజనీర్ పిండికేట్ మీ అందరి అదరాహమానాలు మారగనికేవలం వదేళ్ళ కాలంలోనే నగరంలో పలు ప్రాంతాల్లో వందలాది ఫ్లాట్లు నిర్మించి ఇచ్చిన. ఇప్పున్న ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చరు సంగతి వేరే చెప్పనక్కరలేదు. అద్దె ఇల్లు ఎందుకు దండగ! ఇంజనీర్ పిండికేట్ ఉండగ! అని ఏలుపు విచ్చిన మీ ఇంజనీర్ పిండికేట్ అద్దెంటికి వెల వెల మీరు చెల్లిస్తున్న మొత్తాన్నే **Housing Financial Institutes** కి చెల్లిస్తే వారు సొంతింటి వారు కావచ్చన్న మాత్రాన్ని చెప్పడమే కాకుండా చేసి చూపిస్తున్న సంగతి మీరు ఎరుగింది కాదు గృహ నిర్మాణానికి మూలారామైన పి.మెంట్ మొదలుకొని ప్రతి ఒక్క బిల్డింగ్ మెటీరియల్ ధరలు పాడూ అదుపు లేకుండా ఆకాన్సి లాకులున్నా గృహనిర్మాణానికి అవసరమయ్యే పి.మెంట్, డోర్ నిండ్, ప్రెస్ట్రెస్, మొసాయిక్ టైల్స్, మెటల్ పార్ట్ బ్లక్స్, యూనిట్లు, రవాణా సౌకర్యం సొంతంగా కలిగి ఉండటంలో ఆ హెచ్చయొక్క భారాన్ని ఏవాడు మీ పై వడవీయకుండా "అందరికీ అందుబాటు ధరల్లో ఇల్లు" అని ఇంజనీర్ పిండికేట్ కి చెల్లి అన్న వివాదానికి మొక్క పోసేయలేదు సొంత ఇల్లు తీయి కోరిక కాదుకూడా రాజా ఎం. పంథం అని ఆచరణలో చూపిస్తున్న ఇంజనీర్ పిండికేట్ ప్రముఖ **Housing Financial Institutes** నుండి మీరు ఫ్లాట్ కొనుగోలుకు ఋణ సౌకర్యం సొందడానికి ఉచిత సేవలు అందించడమే కాకుండా స్థామత ఉన్నా సొంతింటి కారణం వల్ల ఋణం సొందలేని వారికేవలం **Er. Reddy Housing Finance Pvt Ltd.** ఏ మీ పంతు వాలసాము ఏల్ రూపంలో సొందడానికి **Ravipriya Chit Fund Pvt Ltd.** స్థాపించి ఇల్లు నిర్మించి ఇవ్వడంలో పాలు ఆర్థిక వన రుల్ని సమకూర్చి పెడుతున్నది కావున "మధ్య తరగతి వారికి ఆక్రయం ఇంజనీర్ పిండికేట్ వారి ఆశయం" అనడం ఆచర్యకరం కాదేమో. ఇలా గృహ నిర్మాణ రంగంలో పిల్ ఇంజనీర్లను కూడ గట్టుకొని విరామ మేరుగక పరిశ్రమిస్తున్న మీ ఇంజనీర్ పిండికేట్ రాష్ట్ర గవర్నర్ మాచ్యక్రి కృష్ణకాంత్ చేతుల మీదు గా **CITD** అవార్డు మహోత్సాగాంది అవార్డు. ఏకానంద ప్రగతి అవార్డు గృహ రత్న బిరుదు సొందినా తన కర్తవ్యం ఇంతటితో వే ముగిసింది ఎంచక కృషి పెంచి సేవలను విస్తరిస్తున్నది. మధ్య తరగతి వారై తన మిత్రులని ఎంచే వారి శ్రేయేష్టే తప్పి వర్గవర్ణ ప్రాంత, భాష, జేదాల ఎరుగి మీ ఇంజనీర్ పిండికేట్ బెంగుళూరు నగరానికి కేంద్రమైన వెజెస్టిక్ సెంటర్ కు కేవలం 16 కి.మీ దూరంలో మాడ రోడ్లో 900 డబల్ బెడ్ రూమ్ ఫ్లాట్లు నిర్మిస్తూ కేవలం 1,50,000 నుండి 3,00,000 వరకు అందిస్తున్నది. ఈ ఫ్లాట్లు సొంతం చేసుకోవడానికి పంకల్పించినవారు జనవరి 26 వ తేదీలోగా మాకు తెల్చి ప్రకటన వెలువడిన 30 రోజుల్లో ఐక్ చేసుకొన్నవారికి ఫ్లాట్ ధరపై 1% రాయితీ కానుకగా లభిస్తుంది. ఈ సమాచారాన్ని ఆను మేఘం పె న బెంగుళూరులోని మీ మిత్రులకి, బంధువులకి చేరవేయండి. ఇంజనీర్ పిండికేట్ లో మీ కున్న పంబంద బాంధవ్యాలను వివరించండి, మీరు సొందిన సేవల్ని విప్పి చెప్పండి. వారికి సలహా ఇవ్వండి, సహాయం చేయండి, కర్పూలక రాష్ట్ర ప్రభుత్వం, కేంద్ర ప్రభుత్వం, వర్లిక్ స్వెక్ట్, ప్రైవేట్ స్వెక్ట్ తదితర మధ్య తరగతి ఉద్యోగులకు బుకింగ్ కోసం ఇదే మా ఆహ్వానం.

పదా మీ సేవలో.

మీ.....
K. Ravinder Reddy
B.Tech (CIVIL), M.I.E.M.I.G.S.,
Managing Director

Engineers who know housing better

ENGINEERS SYNDICATE (India) Pvt. Ltd.

Corporate Office: Jana Priya House 3-6-115,
St. Mary's College Road, Himayatnagar,
Hyderabad. ☎ 230202, 230909

ఎన్జిన్ గార్డెన్ లో బెంగుళూరు కార్యాలయం అతి త్వరలో ప్రారంభం

Team of Engineers - Dream of Masses